

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 820/97,

annettu 21 päivänä huhtikuuta 1997,

nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen (1),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon (2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (3),

sekä katsoo, että

BSE-taudin aiheuttama kriisi on tehnyt naudanliha- ja naudanlihatuotteiden markkinat epävakain; vakauden palauttaminen näille markkinoille on osoittautunut välttämättömäksi; vakauden palauttaminen tapahtuu tehokkaimmin parantamalla näiden tuotteiden tuotannon ja markkinoille saattamisen avoimuutta erityisesti niiden jäljitettävyyden osalta,

tämän tavoitteen saavuttamiseksi on ensisijaisen tärkeää toisaalta ottaa tuotantovaiheessa käyttöön nykyistä tehokkaampi nautojen tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä ja toisaalta markkinoillesaattamisvaiheessa objektiivisiin perusteisiin pohjautuva erityinen yhteisön merkintäjärjestelmä naudanliha-alalla,

tämän parantamisen antamat takuut täyttävät myös tietyt yleistä etua, kuten kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelua, koskevat vaatimukset,

sen seurauksena kuluttajien luottamus naudanlihan ja naudanlihatuotteiden laatuun lisääntyy,

eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa sisämarkkinoiden toteutumista varten 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY (4) 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että yhteisön sisäisessä kaupassa eläimet on varustettava tunnistella yhteisön määräysten mukaisesti ja että eläimet on rekisteröitävä siten, että alkuperä- tai kauttakulkutila, keskus tai järjestö voidaan jäljittää, ja että nämä tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmät on laajennettava kunkin jäsenvaltion alueen sisällä tapahtuviin eläinten siirtoihin ennen 1 päivää tammikuuta 1993,

kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivin 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY (5) 14 artiklassa säädetään, että direktiivin 90/425/ETY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen kyseisten eläinten tunnistella varustaminen ja rekisteröiminen on, teuraseläimiä ja rekisteröityjä hevoseläimiä lukuun ottamatta, tehtävä sen jälkeen, kun mainitut tarkastukset on suoritettu,

yhteisön tiettyjen maatalousalan tukijärjestelmien hallinnoiminen vaatii tietynlaisen karjan yksilöllistä tunnistamista; tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmien on tämän vuoksi sovellettava tällaisten toimenpiteiden soveltamiseen ja valvontaan; (. . .),

on tarpeen varmistaa tiedon nopea ja tehokas vaihto jäsenvaltioiden välillä tämän asetuksen moitteettomaksi soveltamiseksi; yhteisön säännökset on annettu jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 19 päivänä toukokuuta 1981 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1468/81 (6) ja jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 21 päivänä marraskuuta 1989 annetulla neuvoston direktiivillä 89/608/ETY (7),

nykyiset nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat säännöt on vahvistettu eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/102/ETY (8); kokemus on osoittanut, että tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole toiminut täysin tyydyttävästi nautaeläinten osalta ja että sitä on vielä parannettava; tämän vuoksi on tarpeen antaa nautaeläimiä koskeva erityisasetus kyseisen direktiivin säännösten tehostamiseksi,

jotta parannetun tunnistusjärjestelmän käyttöönotto hyväksyttäisiin, on ensisijaisen tärkeää, että tuottajaan ei kohdisteta kohtuuttomia hallinnollisia muodollisuuksia koskevia vaatimuksia; täytäntöönpanon osalta on säädettävä käytännössä noudatettavissa olevat määräajat,

jotta eläimet voidaan yhteisön tukijärjestelmien valvomiseksi jäljittää nopeasti ja virheettömästi, kunkin jäsenvaltion on luotava ATK-pohjainen tietokanta, johon kirjataan eläinten tunnistetiedot, kaikki jäsenvaltion alueella olevat tilat ja eläinten siirrot tätä tietokantaa koskevia terveydellisiä vaatimuksia täsmentävän, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun direktiivin 64/432/ETY muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle 17 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/12/EY (9) säännösten mukaisesti,

on huolehdittava sellaisten teknisten edellytysten luomisesta, joilla varmistetaan paras mahdollinen tuottajalla oleva yhteys tietokantaan sekä tietokannoissa olevien tietojen laaja käyttö,

nautaeläinten siirtojen jäljittämiseksi eläimet on tunnistettava kumpaankin korvaan kiinnitettävän korvamerkin avulla ja eläimen mukana on sen kaikkien siirtojen aikana periaatteessa seurattava passi; korvamerkin ja passin ominaisuudet on määritettävä yhteisön tasolla; jokaista eläintä varten, jolle on annettu korvamerkit, on periaatteessa annettava passi,

kolmansista maista direktiivin 91/496/ETY mukaisesti tuotuihin eläimiin on sovellettava samoja tunnistusta koskevia vaatimuksia,

kunkin eläimen on säilytettävä korvamerkinsä koko elinaikansa,

komissio tutkii parhaillaan yhteisön tutkimuskeskuksen suorittaman työn perusteella mahdollisuutta käyttää elektronisia menetelmiä eläinten tunnistamiseksi,

eläinten pitäjien, niitä kuljettavia lukuun ottamatta, on pidettävä tilallaan olevista eläimistä ajan tasalla olevaa rekisteriä; tämän rekisterin ominaisuudet on määritettävä yhteisön tasolla; näiden rekistereiden on pyynnöstä oltava toimivaltaisen viranomaisen saatavilla,

jäsenvaltiot voivat saattaa näiden toimenpiteiden aiheuttamat kustannukset koko naudanliha-alan kannettavaksi,

olisi nimettävä tämän asetuksen kunkin osaston soveltamisesta vastaava toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset,

tällä asetuksella käyttöön otettavassa merkintäjärjestelmässä naudanlihalla tarkoitetaan naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 (10) 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä tuotteita,

merkintäjärjestelmä on ennen 1 päivää tammikuuta 2000 naudanlihaa kaupan pitävillä toimijoilla ja järjestöillä vapaaehtoinen sikäli, että niiden toimijoiden ja järjestöjen, jotka haluavat tehdä merkintöjä naudanlihaan, on tehtävä se tämän asetuksen mukaisesti; kaikissa jäsenvaltioissa on 1 päivästä tammikuuta 2000 lukien otettava käyttöön pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä; tällä pakollisella järjestelmällä ei suljeta pois sitä mahdollisuutta, että jäsenvaltio päättää soveltaa tätä järjestelmää vain vapaaehtoisesti tässä jäsenvaltiossa markkinoille saatettuun naudanlihaan; tässä asetuksessa säädetyn merkintäjärjestelmän on oltava voimassa 31 päivään joulukuuta 1999; jäsenvaltiot voivat halutessaan tehdä järjestelmästä tietyissä olosuhteissa pakollisen ennen 1 päivää tammikuuta 2000,

tämän asetuksen säännökset eivät saa asettaa kyseenalaiseksi voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä elintarvikkeiden merkintöjen ja valvonnan, maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojaamisen, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevien todistusten suojaamista, korkealaatuisen naudanlihan edistämisen- ja markkinointitoimenpiteiden sekä lihan ja lihatuotteiden yhteisön sisäiseen kauppaan vaikuttavia, terveyteen liittyviä ongelmia koskevien sääntöjen aloilla,

tällainen tehokas merkintäjärjestelmä perustuu mahdollisuuteen jäljittää eläin tai eläimet, joista merkitty naudanliha on peräisin; toimijan tai järjestön ottamat merkintäjärjestelyt hyväksytään vain, jos toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettu erittely ja viranomainen on hyväksynyt sen,

jotta merkinnässä olevista tiedoista vastaava taho voidaan tunnistaa oikein, toimijoilla ja järjestöillä on lupa tehdä merkintöjä naudanlihaan vain, jos merkinnässä on niiden nimi tai yksilöivä liikemerkki; merkinnässä sallitut tiedot olisi määriteltävä erikseen,

kolmansista maista yhteisöön naudanlihaa tuovat toimijat ja järjestöt saattavat myös haluta tehdä tuotteisiinsa merkintöjä tämän asetuksen mukaisesti; tämän vuoksi olisi säädettävä tuodun naudanlihan

ottamisesta mukaan merkintäjärjestelmään; näillä säännöksillä on varmistettava, että tuotua nautanlihaa koskevat merkintäjärjestelyt ovat yhtä luotettavia kuin yhteisön nautanlihaa koskevat, tässä asetuksessa säädettyjen merkintäjärjestelyjen luotettavuuden varmistamiseksi on tarpeen velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan riittäviä ja tehokkaita valvontatoimenpiteitä; tämä valvonta toteutetaan sen vaikuttamatta valvontaan, jota komissio suorittaa yhdenmukaisesti Euroopan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (11) 9 artiklan kanssa; jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava oikeus peruuttaa erittelylle antamansa hyväksyminen, jos sääntöjen vastaisuuksia havaitaan, ja olisi säädettävä asianmukaisista seuraamuksista tämän asetuksen rikkomisen varalta,

ON ANTANUT SEURAAVAN ASETUKSEN:

I OSASTO

Nautaeläinten tunnistus ja rekisteröinti

1 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on otettava käyttöön nautaeläinten, jäljempänä `eläimet`, tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä tämän osaston säännösten mukaisesti.
2. Tämän osaston säännöksiä on sovellettava rajoittamatta tautien hävittämiseksi tai torjumiseksi mahdollisesti annettavien yhteisön sääntöjen sekä direktiivin 91/496/ETY ja asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista. Direktiivin 92/102/ETY erityisesti nautaeläimiä koskevia säännöksiä ei kuitenkaan enää sovelleta siitä päivämäärästä alkaen, jolloin kyseisten eläinten on oltava merkitty tämän osaston mukaisella tunnisteella.

2 artikla

Tässä osastossa tarkoitetaan:

- `eläimellä` direktiivin 97/12/EY 2 artiklassa tarkoitettua nautaeläintä,
- `tilalla` jäsenvaltion alueella sijaitsevaa laitosta, rakennusta tai ulkopihaton osalta mitä tahansa paikkaa, jossa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia eläimiä pidetään, kasvatetaan tai hoidetaan,
- `pitäjällä` luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai tilapäisesti, myös kuljetuksen tai kaupanpidon aikana,
- `toimivaltaisella viranomaisella` jäsenvaltion keskusviranomaista tai viranomaisia, joka on tai jotka ovat vastuussa eläinlääkintätarkastusten suorittamisesta ja tämän osaston täytäntöönpanosta tai jolle tai joille näiden tehtävien suorittaminen on annettu, taikka viranomaisia, joiden tehtävänä on palkkioiden valvomisen osalta asetuksen (ETY) N:o 3508/92 täytäntöönpano.

3 artikla

Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään on kuuluttava seuraavat osat:

- a) korvamerkit kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi,
- b) ATK-pohjaiset tietokannat,
- c) eläimiä varten annettavat passit,
- d) kullakin tilalla pidettävät omat rekisterit.

Komissiolla ja sen jäsenvaltion, jota asia koskee, toimivaltaisella viranomaisella on oltava pääsy kaikkiin tässä osastossa tarkoitettuihin tietoihin. Jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikilla, joiden etua asia koskee, myös kyseisen jäsenvaltion tunnustamilla asianomaisilla kuluttajajärjestöillä, on pääsy näihin tietoihin sillä edellytyksellä, että kansallisessa lainsäädännössä edellytetty luottamuksellisuus ja tietosuoja turvataan tämän lainsäädännön mukaisesti.

4 artikla

1. Kaikki tilalla olevat 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen syntyneet tai yhteisön sisäiseen kauppaan mainitun päivän jälkeen tarkoitetut eläimet on merkittävä kumpaankin korvaan kiinnitettävällä, toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tunnistusmerkillä. Eläimen molemmissa korvamerkeissä on oltava sama tunnistuskoodi, jonka avulla jokainen yksittäinen eläin ja sen syntymätila voidaan tunnistaa. Edellä sanotusta poiketen saadaan ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneet ja mainitun päivän jälkeen yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut eläimet 1 päivään syyskuuta 1998 asti merkittä

direktiivin 92/102/ETY mukaisella tavalla. Lisäksi saadaan edellä sanotusta poiketen ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneet ja mainitun päivän jälkeen yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitetut, välittömästi teurastettavat eläimet 1 päivään syyskuuta 1999 asti merkitä direktiivin 92/102/ETY mukaisella tavalla. Kulttuuri- ja urheilutapahtumiin (messuja ja näyttelyitä lukuun ottamatta) tarkoitetut sonnit voidaan merkitä korvamerkin sijasta komission hyväksymällä ja vastaavat takeet antavalla tunnistusjärjestelmällä.

2. Korvamerkki on kiinnitettävä jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa eläimen syntymästä lukien ja joka tapauksessa ennen kuin eläin siirretään syntymätilaltaan. Tämä määräaika saa 31 päivään joulukuuta 1999 asti olla enintään 30 päivää ja kyseisen päivän jälkeen 20 päivää.

Komissio voi kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä ja 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määrittää ne olosuhteet, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat pidentää sallittua määräaikaa.

Eläintä, joka on syntynyt 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen, ei saa siirtää tilalta, jollei sitä ole merkitty tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

3. Jokainen kolmannesta maasta tuotu eläin, joka on läpäissyt direktiivissä 91/496/ETY säädetyt tarkastukset ja joka pysyy yhteisön alueella, on merkittävä sen vastaanottavalla tilalla tämän artiklan säännökset täyttävällä korvamerkillä kyseisen jäsenvaltion vahvistaman määräajan, korkeintaan 20 päivän kuluessa edellä mainituista tarkastuksista ja joka tapauksessa ennen kuin eläin siirretään kyseiseltä tilalta. Eläintä ei kuitenkaan ole tarpeen merkitä, jos vastaanottava tila on siinä jäsenvaltiossa sijaitseva teurastamo, jossa tarkastukset suoritetaan ja jossa eläin teurastetaan 20 päivän kuluessa kyseisistä tarkastuksista.

Kolmannen maan antama alkuperäinen tunniste on kirjattava 5 artiklassa tarkoitettuun ATK-pohjaiseen tietokantaan tai, jos tietokanta ei ole vielä täysimääräisesti käytössä, 3 artiklassa tarkoitettuihin rekistereihin samanaikaisesti määräpaikkana olevassa jäsenvaltiossa eläimelle annetun tunnistuskoodin kanssa.

4. Jokaisen toisesta jäsenvaltiosta tuodun eläimen on säilytettävä alkuperäinen korvamerkkinsä.

5. Korvamerkkiä ei saa poistaa tai korvata ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa.

6. Korvamerkit ovat tilakohtaisia ja ne jaetaan ja kiinnitetään eläimiin toimivaltaisen viranomaisen määräämällä tavalla.

7. Neuvosto päättää komission antaman kertomuksen ja siihen mahdollisesti liittyvien ehdotusten perusteella viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000 mahdollisuudesta ottaa käyttöön sähköisiä tunnistusjärjestelyjä, ottaen huomioon tällä alalla tapahtuneen kehityksen.

5 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on perustettava ATK-pohjainen tietokanta direktiivin 97/12/EY 14 ja 18 artiklan säännösten mukaisesti.

ATK-pohjaisten tietokantojen on oltava täysin käyttökunnossa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999, ja ne sisältävät tästä päivämäärästä alkaen kaikki vaadittavat tiedot edellä mainitun direktiivin mukaisesti.

6 artikla

1. Toimivaltaisen viranomaisen on 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen annettava passi jokaista 4 artiklan mukaisesti merkittävää eläintä varten 14 päivän kuluessa sen syntymää koskevasta ilmoituksesta tai, jos eläin on tuotu kolmannesta maasta, 14 päivän kuluessa siitä, kun on tehty ilmoitus jäsenvaltion suorittamasta eläimen merkitsemisestä uudella tunnisteella 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Toimivaltainen viranomainen voi samoin edellytyksin antaa passin toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevia eläimiä varten samoin edellytyksin. Tällöin eläimen mukana oleva passi luovutetaan toimivaltaiselle viranomaiselle, joka palauttaa sen passin antaneelle jäsenvaltiolle.

Jäsenvaltion pyynnöstä komissio voi kuitenkin 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määrittää ne olosuhteet, joiden vallitessa sallittua määräaikaa voidaan pidentää.

2. Kun eläintä siirretään, sitä koskevan passin on seurattava sen mukana.

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisestä virkkeestä ja 2 kohdasta poiketen

- jäsenvaltiot, joilla on käytössään ATK-pohjainen tietokanta, jonka komissio katsoo olevan 5 artiklan mukaisesti kaikilta osin käyttökunnossa ennen 1 päivää tammikuuta 2000, voivat määrätä, että passi annetaan ainoastaan yhteisön sisäiseen kauppaan tarkoitettuja eläimiä varten ja että passin on

seurattava eläimen mukana vain, jos eläin siirretään kyseisen jäsenvaltion alueelta toisen jäsenvaltion alueelle, ja että tällöin passiin sisältyy ATK-pohjaiseen tietokantaan perustuvia tietoja.

Eläimen mukana sitä toisesta jäsenvaltiosta tuotaessa seuraava passi on näissä jäsenvaltioissa eläimen maahan saapuessa luovutettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

- jäsenvaltiot voivat ennen 1 päivää tammikuuta 2000 sallia, että karjaa, jota siirretään kyseisen jäsenvaltion sisällä, varten annetaan yhteinen passi, jos sillä on sama alkuperä ja määräpaikka ja sen mukana seuraa eläinlääkintäasiakirja.

4. Jos eläin kuolee, pitäjän on palautettava passi toimivaltaiselle viranomaiselle seitsemän päivän kuluessa eläimen kuolemasta. Jos eläin lähetetään teurastamoon, teurastamon hoitaja on vastuussa passin palauttamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Jos eläin viedään kolmanteen maahan, sen viimeisen pitäjän on palautettava passi sen paikkakunnan toimivaltaiselle viranomaiselle, josta eläin viedään maasta.

7 artikla

1. Kunkin eläinten pitäjän, paitsi niitä kuljettavan, on:

- pidettävä ajan tasalla olevaa rekisteriä,

- ilmoitettava siitä lähtien, kun ATK-pohjainen tietokanta on täysin käyttökunnossa, toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tilalle ja tilalta tapahtuvat eläinten siirrot sekä kaikki tilalla tapahtuvat eläinten syntymät ja kuolemat sekä näiden tapahtumien päivämäärät 15 päivän kuluessa ja, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen, 7 päivän kuluessa tapahtumasta. Komissio voi kuitenkin 10 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määrittellä ne olosuhteet, joiden vallitessa jäsenvaltiot voivat pidentää sallittua määräaikaa.

2. Kunkin pitäjän on tarvittaessa ja 6 artiklan säännösten mukaisesti täydennettävä passi heti kunkin eläimen saavuttua tilalle tai ennen sen siirtämistä tilalta ja varmistettava, että passi seuraa eläimen mukana.

3. Kunkin pitäjän on pyynnöstä toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka koskevat hänen omistamiensa, pitämiensä, kuljettamiensa, kaupan pitämiensä tai teurastamiensa eläinten alkuperää, merkitsemistä sekä tarvittaessa määräpaikkaa.

4. Rekisterin on oltava tilalla käytettävissä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymässä, manuaalisessa tai ATK-pohjaisessa muodossa toimivaltaisen viranomaisen määräämän ajan, kuitenkin vähintään kolme vuotta, jona aikana kyseisellä viranomaisella on milloin tahansa oltava pyynnöstään pääsy rekisteriin.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän osaston noudattamisesta huolehtiva toimivaltainen viranomainen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseinen viranomainen toisilleen ja komissiolle.

9 artikla

Jäsenvaltiot voivat saattaa 3 artiklassa tarkoitetuista järjestelmistä ja tässä osastossa tarkoitetuista tarkastuksista aiheutuvat kustannukset 2 artiklassa tarkoitettujen eläinten pitäjien kannettaviksi.

10 artikla

Komissio antaa tämän osaston soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (ETY) N:o 729/70 13 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä määritellään erityisesti:

- a) korvamerkkejä koskevat määräykset,
- b) passia koskevat määräykset,
- c) rekisteriä koskevat määräykset,
- d) suoritettavien tarkastusten vähimmäistaso,
- e) hallinnollisten seuraamusten soveltaminen,
- f) järjestelmän käynnistysvaihetta koskevat siirtymäsäännökset.

11 artikla

Täydennetään asetuksen (ETY) N:o 3508/92 5 artikla seuraavasti:

". . . ja asetuksen (ETY) N:o 820/97".

II OSASTO

Naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkintä

12 artikla

1. Jos 13 artiklassa määritelty toimija tai järjestö haluaa tehdä naudanlihaan myyntipaikassa merkinnät, joista ilmenee merkityn lihan tai eläimen, josta se on peräisin, alkuperää, tiettyjä ominaisuuksia tai tuotanto-olosuhteita koskevia tietoja, sen on tehtävä se tämän osaston mukaisesti.

Tämä osasto ei kuitenkaan vaikuta:

- neuvoston direktiivin 79/112/ETY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin pakollisiin tietoihin 7 kohtaa lukuun ottamatta,
- asetuksen (ETY) N:o 2081/92 tai (ETY) N:o 2082/92 mukaisesti suojattuihin tietoihin,
- asetuksissa (ETY) N:o 1208/81 ja (ETY) N:o 1186/90 tarkoitettuihin tietoihin,
- direktiivin 64/433/ETY mukaiseen terveystarkintaan liittyviin merkintöihin tai muihin vastaaviin asiaa koskevassa eläinlääkintäalan lainsäädännössä säädettyihin merkintöihin,
- sellaisiin merkintöihin, jotka sisältävät vain helposti myyntipaikalla tarkastettavia, erityisesti tuotteen painoa tai paloittelua koskevia tietoja.

2. Seuraavia direktiivejä ja asetuksia sovelletaan edelleen huolimatta siitä, mitä 1 kohdassa säädetään:

- tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 4 päivänä huhtikuuta 1962 annettu neuvoston asetus N:o 26 (12),
- terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annettu neuvoston direktiivi 64/433/ETY (13),
- kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 79/112/ETY (14),
- virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä 29 päivänä lokakuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/99/ETY (15),
- jauhetun lihan ja raakalihavalmisteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavista vaatimuksista 14 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/65/ETY (16),
- yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikosta 28 päivänä huhtikuuta 1981 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1208/81 (17),
- yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen laatuluokituksen soveltamisalan laajentamisesta 7 päivänä toukokuuta 1990 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1186/90 (18),
- maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92 (19),
- maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2082/92 (20),
- toimenpiteistä korkealaatuisen naudanlihan menekien edistämiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2067/92 (21).

13 artikla

Tässä osastossa tarkoitetaan:

- `naudanlihalla` nimikkeisiin CN 0201, 0202, 0206 10 95 ja 0206 29 91 kuuluvia tuotteita
- `merkinnällä` merkinnän kiinnittämistä yksittäiseen lihapalaan tai yksittäisiin lihapaloihin tai niiden pakkauksiin, mukaan lukien myyntipaikassa tapahtuva tietojen antaminen kuluttajalle
- `järjestöllä` naudanlihakaupan yhden tai useamman osa-alueen toimijoiden ryhmää.

14 artikla

1. Kunkin toimijan tai järjestön on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi erittely jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa kyseistä naudanlihaa tuotetaan tai myydään. Toimivaltainen viranomainen voi myös laatia erittelyjä kyseisessä jäsenvaltiossa käytettäväksi edellyttäen, että sen käyttö ei ole pakollista.

Tässä erittelyssä on mainittava:

- merkintään tulevat tiedot
- toimenpiteet, jotka on toteutettava näiden tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi
- valvontajärjestelmä, jota sovelletaan tuotannon ja myynnin kaikissa vaiheissa, mukaan lukien tarkastukset, jotka suorittaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä ja toimijan tai järjestön nimeämä itsenäinen elin. Näiden elinten on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999 noudatettava eurooppalaisessa säännöstössä N:o EN/45011 määritellyjä vaatimuksia
- järjestön osalta sellaiseen jäseneseen kohdistettavat toimenpiteet, joka ei noudata erittelyä.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että itsenäisen elimen suorittamat tarkastukset voidaan korvata toimivaltaisen viranomaisen suorittamilla tarkastuksilla. Toimivaltaisella viranomaisella on tätä varten oltava käytettävissään asiantunteva henkilöstö ja voimavarat, jotka ovat tarpeen vaadittujen tarkastusten suorittamiseksi, ja sen on toimitettava komissiolle työsuunnitelmansa sekä toimintakertomus.

Tässä osastossa säädettyjen tarkastusten kustannuksista vastaa merkintäjärjestelmää käyttävä toimija tai järjestö.

2. Erittelyn hyväksyminen edellyttää toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdassa tarkoitettujen seikkojen huolellisen tarkastelun perusteella saamaa varmuutta siitä, että suunniteltu merkintäjärjestelmä ja erityisesti sen valvontajärjestelmä toimivat moitteettomasti ja luotettavasti. Toimivaltainen viranomaisen ei saa hyväksyä sellaista erittelyä, joka ei varmuudella osoita yhteyttä toisaalta tunnistettujen ruhon, neljänneksen tai lihapalojen sekä toisaalta yksittäisen eläimen tai, jos se on riittävää merkinnässä olevien tietojen oikeellisuuden tarkistamiseksi, kyseisten eläinten välillä.

Myös sellaiset erittelyt on hylättävä, joissa sallitaan harhaanjohtavia tai epäselviä tietoja sisältävät merkinnät.

3. Jos naudanlihaa tuotetaan ja/tai myydään kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava toimitettuja erittelyjä siltä osin kuin niiden sisältämät tiedot koskevat niiden alueella suoritettavia toimia ja annettava niille hyväksyntänsä. Tällöin on kunkin jäsenvaltion tunnustettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden antamat hyväksynnät.

Jos 18 artiklan mukaisesti asetettavan määräajan kuluessa, joka lasketaan hakemuksen jättämistä seuraavasta päivästä, hyväksyntää ei ole evätty tai annettu eikä lisätietoja ole pyydetty, toimivaltaisen viranomaisen katsotaan hyväksyneen erittelyn.

4. Jos kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät toimitetun erittelyn, kyseisellä toimijalla tai järjestöllä on lupa merkitä naudanlihaa edellyttäen että merkinnässä on sen nimi tai liikemerkki.

5. Poiketen siitä, mitä edellisissä kohdissa säädetään, komissio voi 18 artiklassa mainitun menettelyn mukaisesti sallia nopeutetun tai yksinkertaistetun hyväksymismenettelyn tietyissä tapauksissa, erityisesti pienissä vähittäismyyntipakkauksissa olevalle naudanlihalle tai yksittäin pakatuille parhaista ruhonosista leikatulle naudanlihalle, jotka on hyväksytyt erittelyn mukaisesti merkitty yhdessä jäsenvaltiossa ja tuotu toisen jäsenvaltion alueelle, jossa alkuperäiseen merkintään ei ole lisätty mitään tietoja.

6. Lupa tehdä merkintöjä ei rajoita asetuksen (ETY) N:o 2081/92 13 artiklan ja asetuksen (ETY) N:o 2082/92 13 artiklan noudattamista.

15 artikla

1. Jos naudanlihaa tuotetaan kokonaan tai osittain kolmannessa maassa, toimijoilla ja järjestöillä on lupa tehdä naudanlihaan merkintöjä tämän asetuksen mukaisesti vain, jos ne noudattavat 14 artiklan säännöksiä ja ovat saaneet erittelylleen kunkin kysymyksessä olevan kolmannen maan tätä tarkoitusta varten nimeämän toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnän.

2. Kolmannen maan antama hyväksyntä on voimassa yhteisössä ainoastaan, jos kyseinen maa toimittaa etukäteen komissiolle tiedot:

- nimetystä toimivaltaisesta viranomaisesta
- toimivaltaisen viranomaisen kyseisen erittelyn tarkastelussa noudattamista menettelyistä ja vaatimuksista
- jokaisesta toimijasta ja järjestöstä, jonka erittelyn toimivaltainen viranomaisen on hyväksynyt.

Komissio toimittaa nämä tiedot jäsenvaltioille.

Jos komissio tulee edellä mainittujen tietojen perusteella siihen tulokseen, etteivät kolmannessa maassa sovelletut menettelyt ja/tai vaatimukset vastaa tässä asetuksessa säädettyjä normeja, komissio päättää kyseistä maata kuultuaan, etteivät sen antamat hyväksynnit ole voimassa yhteisössä.

16 artikla

1. Merkinnässä saa olla vain seuraavia tietoja eläimestä, josta naudanliha on peräisin:

- jäsenvaltio, kolmas maa tai tila, jossa eläin on syntynyt,
- jäsenvaltiot, kolmannet maat tai tilat, joissa eläin on lihotettu osittain tai kokonaan; osittainen lihottaminen on ilmoitettava,
- jäsenvaltio, kolmas maa tai teurastamo, jossa eläin on teurastettu,
- eläimen tunnistusnumero ja sukupuoli,
- kasvatustapa ja muut ruokkimiseen liittyvät tiedot,
- tiedot teurastuksesta, kuten eläimen ikä teurastettaessa, teurastuspäivä tai lihan kypsytysjakso,
- mahdolliset muut tiedot, jotka toimija tai järjestö haluaa ilmoittaa ja kyseinen toimivaltainen viranomainen hyväksyy.

Jos naudanliha on peräisin eläimestä, joka on syntynyt, kasvatettu ja teurastettu yhdessä ja samassa jäsenvaltiossa, tätä jäsenvaltiota koskeva maininta merkinnässä riittää.

2. Jos naudanlihassa on eri eläimistä peräisin olevaa lihaa, merkinnässä saa olla ainoastaan sellaisia tietoja, jotka koskevat yhteisesti kaikkea tällaista naudanlihaa.

3. Jokaisessa merkinnässä on oltava viitenumero tai -koodi, joka osoittaa 14 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä säädetyn yhteyden. Tämä numero voi olla kyseisen eläimen tunnistusnumero.

17 artikla

Jos osoittautuu, että toimija tai järjestö ei ole noudattanut 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua erittelyä, jäsenvaltio voi peruuttaa sille annetun 14 artiklan 2 kohdan mukaisen hyväksynnän tai, jos lupa pidetään voimassa, määrätä sille lisäehtoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta järjestön itsensä tai 14 artiklan mukaisen valvontaelimen toimia.

18 artikla

Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän osaston soveltamisesta ja vahvistaa tarvittaessa siirtymäkauden toimenpiteet asetuksen (ETY) N:o 805/68 27 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Yksityiskohtaiset soveltamissäännöt voivat koskea erityisesti 16 artiklan mukaisten merkintöjen sisältämiä tietoja. Niillä voidaan myös laajentaa 12 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa olevaa luetteloa tiedoista ja merkinnöistä.

19 artikla

1. Perustetaan pakollinen naudanlihan merkintäjärjestelmä, joka tulee pakolliseksi kaikissa jäsenvaltioissa 1 päivänä tammikuuta 2000. Tästä pakollisesta järjestelmästä huolimatta jäsenvaltio voi kuitenkin päättää, että järjestelmää sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa kaupan pidettävään lihaan ainoastaan vapaaehtoisesti. Tässä asetuksessa säädetty merkintäjärjestelmä on voimassa 31 päivään joulukuuta 1999 asti.

Tämän johdosta neuvosto vahvistaa 1 päivään tammikuuta 2000 mennessä määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, 3 kohdassa säädetyn kertomuksen perusteella kyseisestä päivästä alkaen voimaantulevan pakollisen naudanlihan merkitsemisjärjestelmää koskevat yleiset säännöt yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti.

2. Jollei neuvosto toisin päätä, on 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen pakolliseksi tulevan merkintäjärjestelmän mukaan yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ilmoitettava 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen merkinnän lisäksi myös jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin, josta naudanliha on peräisin, on syntynyt, jäsenvaltiot tai kolmannet maat, jossa eläintä, josta naudanliha on peräisin, on pidetty, sekä jäsenvaltio tai kolmas maa, jossa eläin, josta naudanliha on peräisin, on teurastettu.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 päivään toukokuuta 1999 mennessä komissiolle kertomukset naudanlihan merkitsemisjärjestelmän täytäntöönpanosta. Komissio antaa neuvostolle kertomuksen naudanlihan merkintäjärjestelmän voimaansaattamisen etenemisestä eri jäsenvaltioissa.

4. Jäsenvaltiot, joissa on riittävän kehittynyt nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä, voivat kuitenkin jo ennen 1 päivää tammikuuta 2000 määrätä pakollisen merkintäjärjestelmän alueellaan

syntyneiden, kasvatettujen ja teurastettujen eläinten lihalle. Lisäksi ne voivat päättää, että merkinnöissä on oltava yksi tai useampi 16 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä tiedoista.

5. Edellä 4 kohdassa säädetty pakollinen järjestelmä ei saa aiheuttaa häiriöitä jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

Niissä jäsenvaltioissa, jotka haluavat soveltaa 4 kohdan säännöksiä, sovellettavat täytäntöönpanojärjestelmät edellyttävät komission etukäteen antamaa hyväksyntää.

6. Neuvosto päättää 1 päivään tammikuuta 2000 mennessä määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, onko muiden kuin 2 kohdassa säädettyjen tietojen pakollinen ilmoittaminen ja tämän asetuksen soveltamisalan laajentaminen käsittämään 13 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainittujen tuotteiden lisäksi muita tuotteita mahdollista ja toivottavaa.

20 artikla

Jäsenvaltioiden on määrättävä tämän osaston täytäntöönpanosta vastaava viranomainen tai viranomaiset.

III OSASTO

Yhteiset määräykset

21 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Säädetyt tarkastukset eivät rajoita niitä tarkastuksia, joita komissio voi yhdenmukaisesti asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 9 artiklan kanssa suorittaa.

Jäsenvaltion eläinten pitäjälle määräämien seuraamusten on vastattava säännösten rikkomisen vakavuutta. Seuraamukset voivat tarvittaessa käsittää rajoituksia eläinten siirtämiselle kyseisen pitäjän tilalle tai sieltä pois.

22 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1997 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 21 päivänä huhtikuuta 1997.

Neuvoston puolesta

J. VAN AARTSEN

Puheenjohtaja

(1) EYVL N:o C 349, 20.11.1996, s. 10 ja EYVL N:o C 100, 27.3.1997, s. 22.

(2) EYVL N:o C 85, 17.3.1997

(3) EYVL N:o C 66, 3.3.1997, s. 84

(4) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49).

(5) EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.

(6) EYVL N:o L 144, 2.6.1981, s. 1, muutettuna asetuksella (ETY) N:o 945/87 (EYVL N:o L 90, 2.4.1987, s. 3).

(7) EYVL N:o L 351, 2.12.1989, s. 34

(8) EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 32

(9) EYVL N:o L 109, 25.4.1997, s. 1

(10) EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 24, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 894/96 (EYVL N:o L 125, 23.5.1996, s. 1).

(11) EYVL N:o L 312, 23.12.1995, s. 1

(12) EYVL N:o 30, 20.4.1962, s. 993/62

(13) EYVL N:o 121, 29.7.1964, s. 2012/64

- (14) EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1
- (15) EYVL N:o L 290, 24.11.1993, s. 14
- (16) EYVL N:o L 368, 31.12.1994, s. 10
- (17) EYVL N:o L 123, 7.5.1981, s. 3
- (18) EYVL N:o L 119, 11.5.1990, s. 32
- (19) EYVL N:o L 208, 24.7.1992, s. 1
- (20) EYVL N:o L 208, 24.7.1992, s. 9
- (21) EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 57